

Z E M P L É N.

Társadalmi és szépirodalmi hetilap.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Bérmintetlen levelek csak ismert közektől fogadtnak el.

Írásatok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A nyilatkozás minden garmond sor díjja 20 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:

Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azonfelül 1 kr.

Kiemelt, diszkrét s körzettel ellátott hirdetésekért termékek szerint, minden centimeter után 3 kr. számítatik.

Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.

Hirdetések a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

S.-a.-Ujhely, december 1.

Ki hitte volna, hogy az emancipáció törvényének életbeléptetése után ma, tehát egy évtized múlva a „zsidó kérdés” ismét napirendre kerüljön?

Felelet: senki!

Pedig ott van s annak legcsattanósabb bizonyítéka az, hogy legközelebb két parlament, a magyar és a német foglalkozott vele s azt, kivált az utóbbi helyütt, szenvedélyes vita tárgyává tette.

Az előtt is, de különösen azóta a társadalom minden rétegét foglalkoztatja e kérdés s félt, hogy ha az emberek higgadsága és bölcsesége kölcsönösen gátat nem vet a megindult áramlatnak, az oly szélsőségekre ragadhat, melyek sem a humanismus, sem a hazafiság, sem a civilizáció becsületére nem válhatnak.

Ha városunk társadalmi életében nem merült volna fel egy-két olyan eset, mely csakis a jelzett sajnálatos mozgalom hatása alatt keletkezhetett, részünkről talán nem is reflektáltunk volna reá, de mert látjuk azt, hogy bizonyos ideges izgatottság itt is erőt kezd venni az embereken s a subjektív érzékenykedés a józan okosság fölibe akar kerekedni, — kötelességünk mérséklőleg lépni fel s utálnunk azon álláspontra, melynek elfoglalása ez országos mozgalommal szemben, nézetünk szerint, ildomos és helyes egyaránt.

A javaslatok és jó tanácsok számát, melyeknek figyelembevételétől a létező controversiák megszűnhetnek; nem célunk e helyütt egy újabbal szaporítani, de szívesen csatlakozunk oly felfogásokhoz, melyek sok tekintetben a miénket is megközelítik s rövid egy pár évtized alatt üdvös eredményre vezethetnek.

Ilyen az „Ung” közelebbi számának vezércikke, mely a zsidó kérdésben táplált

egyéni nézetünknek, bár a fölvetett történelmi okokból nem egészen helyes következtetéseket von le — jó részben megfelel. Mi e cikket, mint olyat egész terjedelmében reprodukáljuk, megjegyezvén, hogy egynemely pontjával nem értünk egyet, éppen azért azokra adandó alkalommal reflektálni is fogunk. — Az érintett cikkek így szólnak:

„A fővárosi és vidéki sajtó, még eddig nem tapasztalt mértékben foglalkozik a zsidókkal.

Röpiratok jelennek meg, melyeknek egyes cikkei pálczát törnek a zsidók felett; ellenröpiratok adatnak ki, melyeknek közleményei a „Röpirat“-ok ellensúlyozására célozzák.

Reaériünk tehát ma a zsidókérdés tárgyalására, ma, midőn állami és belgazgatási bajaink egész halmazával öveztetünk körül s a politika konyháján úgy, mint magán körökben, e bajokból való kibontakozás eszközeinek feltalálása fölött törik az eszközök államférfiak és vidéki politikusok.

Éppen azért tehát, mert a fővárosi és vidéki lapok majdnem kivétel nélkül irnak a zsidókról, csinálnak tehát „zsidó-kérdés“-t, a megjelent anti-semita és semita röpiratok egyes cikkeit közlik egész terjedelmükben, vagy extrahálva, szóval, mert nem is várva napirendre került a zsidó-ügy, mert nyilvános helyeken és magánkörökben többen beszélnek ma a zsidókról, mint bármikor is, lapunk, mint a nyilvánosság egyik szerény közvege, nem zárkozhatik el a kérdés elől. Mondjuk el tehát ez ügy felől, sine ira et studio, nézetünket.

Sok a panasz hazánkban a zsidóság ellen s a panaszoknak, fájdalom, sok alapja van. A panaszokat s a hiányokat, a mikkel a zsidók nem bírnak, de bírniok kellett volna, maguk zsidó polgártársaink is elismerik. Senki

sem tagadhatja tehát a zsidók közül, hogy hitsorsosaikban oly jellemvonások maradtak fenn, melyek nekünk subjective s talán objektive is visszatetszenek.

Előre hocsátjuk, hogy e hibák és hiányokból a zsidók igen szép száma már kivetkezett, különösen azok között, a kik társadalmi állásuknál fogva magukat a műveltebb osztályhoz méltán sorozhatják.

Mik tehát e panaszok?

Foglaljuk össze.

Ha az önzés bön, e bűnök typusa a zsidó.

Hasznát keresi mindenütt s mindenkor, a haszonért mindenre képes. Jó számító s hogy azzá lehessen, elfojt magában minden gyengédebb érzelmeket. Élelmes a keresésben, ravasz a tervezésben, kegyetlen a végrehajtásban. Céljaihoz, miket magának kitűzött, szívósan ragaszkodik s felhasznál mindent, hogy azokat elérje. Számos zsidó mások gyengeségére, romlására alapítja számításait s ezért gyűlöletes alak ama mások előtt.

Eszményei nincsenek, lelkesedni nem akar, szeretni nem tud.

Vagyongyűjtés s élvezet! ez a zsidó-jelszó.

Itt fordul meg a dolog.

S e jelszó jogosult. Általános emberi szempont, sőt az állami szempont is nagyon kívánatosá teszi, vajha minden ember ily jelszóval élne! A vagyongyűjtés az ember munkaerejét fejleszti, fokozza s erre az államnak van szüksége. Az élvezet, egészséges erkölcsi korlátok között, a kedély munkássága s erre a társadalomnak van szüksége. A mily arányt tud az ember a kettő közt tartani, a szerint boldogul maga s használ társadalomnak s államnak egyaránt.

Hazánkban — fájdalom — se a nem zsidó, se a zsidó lakosság nem találta el a

T Á R C Z A.

Mult és jelen.*)

Ütölövel, végig-végig fujva,
Kezdé Mózsi, merre vitte utja;
Mózsi, azaz Jakab gazda, apja,
Ki reá a falu boltját hagyta.
„Rongyszedésen, így szól Mózsi gyakran,
Kezdé apám, s én szavát fogadtam;
Türtem átkot, szitkot este, reggel.
Mikor a nap fekszik és még nem kel;
Bodor János, volt kedves vendégem,
Apja csürét hordogatta nékem.
Kati szolgám, kaczkias menyecske,
Nálam lakott s ezt ő úgy szerette:
Tyukot, libát hozott, lopott néki,
Meg nem ette a bolond is érti.”
Mózes gazda, szólt: száraz a torkom,
A javából egy itcze bort hozzon!
„Viszek, hozom, tessék János gazda,
Van a csapon, reggelig is adja.
Kati hé, jer! dalolj egyet szépen,
Oly szép a dal csöndes nyári éjben.
Kint az utcán, a holdvilág mellett,
Halljuk édes, dalolnak-e szebbet!?”

*) Mutatvány Kovács János „Netti a magyar zsidón” című költői beszélyéből.

Kati jó volt, szótfogadott nékem,
Tűz lobogott mindig a szememben.
Hát mikor még János gazdát látta,
Mint üstökös kigyult szemepárja.
Rárákezdte ezüst csengő hangon,
Régen volt, de még most is úgy hallom:
„Bodor János, falunk gavallérja,
Engem ölel, ha mindig nem néha;
Van is azért annyi sok irigyem,
Nincsen annyi csillag sem az égen.”

„Hejh! kivirit s elszárad a rózsá,
Nem hajtok a bitang irigy szóra;
Ölelésem galambom jól érti,
Adok csókot milliót is néki.”

Folyt a dal s a szellő vitte árját,
Nem sokára korcsmám körülállták.
Egyik bejött, többen tanakodtak,
Gombját fogván szürnek és botoknak.
Bámult az ég, de hasztalan rájok,
Bejöttek mind s utánok a lányok.
Egynek, másnak megeredt a kedve,
Míg végtére mind a dalba kezdte.
Folyt a bor és fogyott a pálinka,
Korhely ember ezt oly böven iszta.
Igy szólt a dal gyakorta viradig,
Míg a csordás kürtje föl nem hangzik.
Egyszer, mikor vásár volt közelben,
Ezt a napot soha sem felejtem,
Bodor János lett újra vendégem,
Két szép tinó árát adta nékem.
Jó kedve volt, így hajtott be hozzám,
Katiczának cipőt, ruhát hozván.

Mindjárt láttam, hogy ma nem lesz éjem,
De hisz' pénz volt a gazda zsebében... “
Bort, muzsikát teremts ide Mózsi,
Adósságom le akarom róni.
Futok, hozom lellem János gazda,
Fris a borom s a csap böven adja.
Hozzá jó is, Nagy uramtól hallám,
Mulatás közt tegnap alkonyattán.
Felpattanva, mint ki vérig sértve,
Igy gömbölyült Bodornak beszéde:
Mit!? Nagy Gábor, az a kevély lélek,
Kit gyűlölök szívből a mig élek,
Itt mulatott s izlett a bor néki,
Hogy sírjából majd a föld vetné ki!?”
Elcsábítá első szeretőmet;
Mert reá ő többet, jobban költhet.
Hejh Katicza, fúrge kis galambom,
Jer ölelj meg, szeretlek, kivallom!
Nagy Gábornak átölelt-e karja,
Vagy ajkad csak csókját nekem tartja?
„Vadgalambnak egy volt, egy a párja,
Hű szívem csak a gazdáját várta;
Mégvette kend a szívemet régen,
Minek volna a másé hát nékem.”
Szólt Katicza s bekezdett új dalba,
Hejh, most szólt csak szépen piczi ajka:

„Mező, halom kivirul tavaszra,
Volt szeretőm, de nem ilyen nyalka;
Szerettem őt, mint csillag a mennyet,
Jaj, elesett a hét halom mellett.”

„Ha letépi, elhervad a rózsá,
Egynek virul most az ajkam csókjá;

helyes arányt. Mi magyarok nem nagyon értünk a vagyongyűjtéshez, annál jobban az élvezéshez; többet adunk ki, mint a mennyit keresünk; szükségleteink nagyobbak, mintsem hogy kielégíteni bírjuk. A köztünk lakó zsidóság pedig a vagyongyűjtésben, munkában tulszárnyal s az élvezetből kiszorít. Mi gyengülünk, ők gyarapszanak.

Ez abnormis állapot, min segíteni kell. — Miért? Hát nem ugyanazon államnak polgára a zsidó is, ki dolgozik, gazdagszik, tökélet, földet szerez, házat épít, ipart űz, kereskedik, tudományt művel, hírlapot ír, művészetet pártol? Hát nem hasznos tagja az államnak az ily tevékeny polgár, milyen a zsidó? Hát nem volna kívánatos, hogy mi is versenyezni tudnánk vele a szerzésben, ahogy fölülmuljuk a pazarlásban?

Itt fordul a kérdés meg.

Az abnormis állapotot mi idéztük elő, bennünk rejlik a hiba, bennünk kell orvosolni.

Ha mi is oly takarékosak lettünk volna, ha lépést tartottunk volna velük a munkában, nem szárnyaltak volna túl, nem lennének ma gyengék, nem lennének ők erősek s megszűnnék az abnormitás.

Hát tulajdonképpen honnan is ered a zsidóban mind ama sok hiba, amit fentebb körvonaloztunk?

Honnan ered hát az a tartózkodás, a melyet ugyanazon államkötelékhez tartozó keresztény embertársaikkal szemben tanusítanak; miért gyűjthették ők össze a vagyont, talán a mi rovásunkra?

Történelmi oka van.

Két ezredéven át elnyomtuk s alkalmilag agyonütöttük a zsidókat. E zsidó üldözések alatt csontosodott meg a semitában az önzés s a pánjudaizmus annak volt hatása. Két ezredév folyamán üldözött, ki volt rekesztve a társadalomból, nem volt szabad ingatlan birtokot vásárolnia, megvetett s üldözött faj volt. Csoda-e hát, hogy mindezen kalamitái fokozták benne az együvé, egymáshoz tartozandóság érzetét, hogy mert látta, hogy megvetett s gyűlölt nép s egymásra volt utalva, házi politikát volt kénytelen üzeni, mert hisz melyik népfaj balga, hogy engedje magát önvédelem nélkül kiirtani? Két ezredév folyamán szenvedett járom pusztítá ki a zsidóból a kedélyt, a tapasztalt bántalmak tették őt önzővé, haszonszövővé, kegyetlenné a végrehajtásban; a megvetés tette őt boszúállóvá s mert megtagadtatott tőle minden jog, még az erkölcsi lény fogalma is, azért keresett jogok helyet hasznot, erkölcsök helyett önző elveket.

És az a semita-ellenes liga, az a sötét, középkori propaganda, mely átszarmazott

hozzánk s ezuttal ápolgatni kezd, csak második kiadása a régi irtórendszernek, mely nemcsak sikertelennek bizonyult, de határozottan közártalomra szolgált.

Ha tehát a zsidó eddig életrevalóságának maga vette hasznát, mert a többi emberi faj elzárkózott tőle, elnyomta, üldözte, mit tegyünk mi?

Csak két eset lehetséges.

Elnyomjuk-e őket, megvessük, üldözzük?

Vagyunkkal mostani társadalmi állással sokkal sokkal mélyebb gyökeret vert e faj, hogysem ennek egyéb hatása volna, mint az, hogy fokozza az elkeseredést ellenük s azon emberi hibákat, a melyekkel jelenleg bírnak, helyzetük kényszerítése alatt magukban továbbra is megtartsák!

Pharao kikergette birodalmából a zsidókat, de azért ma Aegyptom lakói mégis szegények, a zsidó pedig jólétre jutott ezer viszontagság dacára.

Nem egészséges viszonyokra mutat tehát az ily faj-harcz s higyjék el azon urak, akik a zsidó-üldözések kérdésénél vezérszerepet játszanak, vagy pedig azok, akik zsidóellenes cikkekük közlése által — különösen az iparos és földmivelő népelemben a zsidók elleni gyűlöletet szítják, az államok a lehető legrosszabb szolgálatot teszik.

A másik feltétel?

Ez a mi nézetünk.

Nem elnyomni, de asszimilálni kell a zsidót. Magunkhoz emelni, hogy tisztuljon meg mindazon hibáktól, melyeket annyi évszázadok folyamán kifejlesztett magában, de nem azért mert zsidó volt, hanem mert világszerte üldöztek és megvetették.

És higyjék el, hogy a zsidó elleni harc sikertelen lesz nemcsak, hanem közártalomra fog szolgálni.

Míg ha velünk összevegyülnek, ha szeretetet s rokonszenvet fognak tapasztalni, idővel lassan-lassan kivetkőznek hibáikból. És a zsidónak sok kiváló emberi tulajdonsága akkor nemcsak neki, de nekünk is használni fog.

Az emancipáció egy nagy lépés volt e cél felé. Ez volt az alap, melyre az új zsidó nemzedék nevelése által építetnek majd fel az épület falai.

Csodálatos, hogy az emancipáció még alig tizenkét éves és most a zsidóellenes mozgalom egészen túlhaladott időkre tér vissza s a zsidóság mint ilyen ellen irányul, tekintet nélkül az érdemre!

És a zsidóság kész haladni, kész kivetkőzni a mult hibáiból, kész velünk hordani a köveket az épülethez.

Hisz saját érdeke kívánja.

Gyönyörűség mosolygott az arcán,
Fülle lettem, ha dalolni hallám.
Egy Venusz volt paraszt ruhájában,
Szébbet, jobbat nála soh' sem láttam,
Szeme fénye, ha szív felé szálla,
Gyújtott miként a villám szikrája.
Oly sötét volt, mint éj, szeme tükre,
De a nap bent delelését ülte.
Hejh! mit mondjak szébbet, jobbat róla:
A korcsmámat rögtön hirbe hozta.
Mig nem volt ő, csak eczetet mértem,
Szentül hittem, hogy vesznem kell éhen.
Nem volt vendég, vagy ha volt is néha,
Nem fogyasztott, mint télben a béka.
Hiában volt minden tudományom,
Beh bajos volt élnem a világon.
Borom rossz volt, pálinkám ivetlen,
Pedig bele sok mindent kevertem.
S a mint ő jött, Katicza, a szentem,
Egy-két akó jóféle bort vettem,
Jöttek, ittak, jó lett a volt régi,
Drága pénzen el lehetett mérni.
Elis mértem, soh' sem tettem jobbat,
Rosz gazda, ki vetésre nem forgat.
Megtanított engem rá a kényszer,
Volt nap, mikor nem is ettem kétszer.
Pedig-pedig egészséges voltam,
Miut új mérleg s rőf az üres boltban.
No de ennek réges-régen vége,
Bodor János s Katicza is végze.
Ők mulattak, én meg a bort hordtam,
Csikóm, tinom tombolt is az ölben.
Katiczának korán lett halála,

Mi elismerjük, hogy a zsidó kérdés mostani állapota abnormis, hogy a panjudaizmus veszélyes. De azt hisszük és valljuk, hogy az abnormitást és veszélyt nem a zsidóság, mint ilyen, de az a különbség okozza, mely a mi életirányunk, erkölcsünk, munkásságunk és az övék közt van. A mily arányban tudjuk őket magunkhoz vonzani s akarnak ők hozzánk vonzódni: azon arányban tűnik a baj, gyógyul a betegség az anyagi és erkölcsi, köz- és magánéletben egyaránt.

Kölcsönös jóakarattal mellett pár évtized alatt nagy eredményekre juthatunk. De ez csak akkor lesz, ha szakítunk minden hagyományával, mely a fajelkülönítést fentartja, ha ezzei határozottan szakítani fog a zsidó és nem zsidó egyaránt.

A Istóczy-féle elmélet csak gyűlöletet és megnevetést szül.

Nekünk pedig kárunkra és veszélyünkre szolgálna ez elmélet dédelgetése.

Nem gyűlöletet kell előidézni tehát a zsidók ellen s ezt táplálni, hanem oda kell hatni, hogy a zsidók hagyományos hibáikról leszoktassanak.

Ők is az államkötelékhez tartoznak.

Éltre való faj, igyekezzünk, hogy életrevalóságának mi is hasznát vegyük.

Nem elnyomni, de asszimilálni kell a zsidót!"

Különfélék.

Esküvők. Multhó 29-én tartotta esküvőjét dr. Löcherer Lőrincz megyei járási orvos Péchy Ferencz szép és művelt lelkű leányával Erzsikével. Az egyházi szertartást Fejes István s.a.-ujhelyi ref. lelkész végezte Miglészen. Az esküvő egészen szűk, családi körben történt s a boldog pár még az napon a vőlegény lakó-helye Sátoralja-Ujhelyre utazott. Ugyancsak Eperjesen m. hó. 20-án. vezette oltárhoz Mattyasovszky Kálmán földbirtokos s az itteni kir. törvényszéknél joggyakornok Rác Gizellát, az eperjesi kir. törvényszék végrehajtójának szép és szeretetre méltó leányát. Örömmel jegyezzük fel Hymen e legújabb történetét, már csak azért is, mert mindkét párral városunk családi köre gazdagodott.

Városi rendőrségünk már a legközelebbi jövőben üdvös átalakuláson megy keresztül, amennyiben a rendőrök száma temetesen fel fog emeltetni. Ez mindenestre jelentékeny lépés lesz azon tömördek rendtelenség elenyésztetésére, melyek ellen évek hosszú során hasztalan küzdöttünk. Hogy a rendőrség sikerrel felelhessen meg terhes feladatának, szükséges, hogy az a fegyelem azon nemében szerveztessék, melyet katonainak neveznek. E fontos tárgyra még visszafogunk térni s felkerünk mindenkit, hogy idevágó praktikus nézeteinek adjon hangot lapunk hasábjain, mert ez által csak megfogjuk könnyíteni erélyes főbiránk munkáját, ki szívesen meghallgat minden véleményyt, mely a város java s üdvös előhaladására irányul.

S János gazda alig élt utána.
Aldom őket, bár a földben vannak,
Ők kezdői Netti a fogatnak.
Ah de úgy-e!? oly sokat beszéltem,
Meg is untál talán édes vérem!?
Nem, nem apám, áldjon meg az Isten,
Hogy szenvedtél, nem tudám, de hittem.
Oh, hisz' ősi czimered nincs néked,
Legyen áldva minden szavad, lépted.
Szólt a lányka, aranyat ér lelke,
És a jó szív igaz gyémánt benne.
Nem kell intés az ilyen gyermeknek,
Tőle példát hejh sokan vehetnek.
Gögje nincs, de apja büszkesége,
Meg is tesz az mindeneket érte
Im ma is, hogy szavát ketté vágta,
Hajlott Netti, kérő hű szavára.
Késő van már, igaz, szép az este,
Minden el van nézd csak szenderedve.
Kész, puhára vette van az ágyad,
Pihenhet az, ki egész nap fárad.
Jer apácskám! hadd érjen az álom,
Tudod, azt a holnapot úgy várom.
Holnap-holnap, nagy nap lesz az lányom,
Frigyedeteket, hidd nekem, megáldom.
Derék fiú, az a Náczi, lelkem,
Jó apát is talál majd ő bennem.
Többet holnap, kitárom a szívem,
Nem eresztem lakni el őt innen.
Úgy-úgy édes apácskám, de menjünk,
Viraszson a szerencse felettünk!

Felfüggesztés
pár vidéki kolleg
rót érte volna a
nem tudott besz
meg a valóságna
több év óta elm
pán és tisztu ügy
tak a nevezett
egyáltalában nem
eddig befolyt ős
találtatott, mig
forint még min
nál behajtatlanul
hiba, de ha a f
kintjük, e hiba r
érintett abnormi

A derüre-bo
a közönséget ren
magához édesge
törülhesse ki sze
valamely vállalat
szükséglet által
tésbe is — az i
van mint az ipa
hibába esett Rau
kiadó is, midőn
olcsóságával a
üzletét; sokat al
szorított, amenn
reskedelmi és vá
kimondatott. Ra
gyar Lexikon" e
megalapítója vo
fektetett. A csőde
czég 60,000 frtt
tézete pedig 27

Eljegyzés.
zelőbb jegyezte
pénztárnoknak
leányát: Ilonát.
kövesse!

Az enyhe
vetkeztében az
annyira megron
csaknem megk
lőháton, vagy
vontatott szék
nem is ázsiai,

A kerületi
a kir. Curia E
1.554,855 lakos
Abauj, Zemplé
maros megyék
phiai szempont
sát azért nem
is sok hivataln
nem? Szerk.) a
vezendő kir. táb
vidéke magya

A m. ész
vár-csapi és u
ragaszokon olv
vonatok közle
211. és 212
311., 312., 31
II-od és III-ad
vonatoknál ne
minden egyes
mennyiben e
órházaknál is

Vadbőség
nak, miszerint
mány rendkívü
től lehet mon
getegek s kül
mely gazdag
nemének kedv

A kisbirt
igazgatósága
hogy egyes e
zet megbizott
közvetítésére
fizettetik, az
zügírászi mest
közvetítette hi
egyáltalában s
zott, ügynöket
könnyebb és
csönkérők érd
tekkel lépett
s hogy a kölc
az illető vidék
hez fordulnak.

A közigaz
szabálytalan
mely szerint t
a belügyminis
néhány vidék
zási költségek
nagyobb, néha
szednek be, a
körrendeletet
előrebocsátván
tapasztalt e
közigazgatási
megkívánja, u
ben területén

Hiában is járna más utánam,
A kend szivét kebelembe zártam.*

Zengett e dal, jöttek új vendégek,
Ide csalta őket a szép ének. . . .
Mózi, hol vagy!? csinálom a lelked,
Hozz cigányt, ha van élet még benned!
Nagy Gábornak ma megdől a hire,
Fiastyúkká változzék az itze!
Bort ide, szólt Bodor János fennen,
Hogy eléje Dorogit vezettem.
Doroginak arcza, szeme, régi,
A ki látja, vén cigánynak nézi;
Feje kopasz s csak ezen nincs ráncza,
Ringyet-rongyot vetett a sors rája.
Vén Dorogi, nagyapám nagyapja,
Kezdj vig nótát ilyen-olyan adta!
Vegy ne azt húzz, szívem Katiczája,
Melyiket kezd, előbb megcsinálja.
„Csillag ragyog, virág kell az éjben,
Hogy szeretlek, most vallám ki épen;
Bodor János az én egem napja,
Örökös fény van is azért rajta.“
Igaz, ezt húzdd, ugy teli van keblem,
Mind beleszállt, csillag sincs telettem.
Szólt Bodor s a többiek bámulták,
Mint jegenyét körülálló dudvák.
Hejh, szép is volt az a Bodor János,
Pörge bajusz vágott az orrához.
Katiczának sem igen volt mása,
Megállott ki legelőször látta.
Magam is, hogy szolgának fogadtam,
Örültem és fáztam akaratlan.

Felfüggesztés és vagyonlefoglalásról beszél, egy pár vidéki kollégánk, mely a varannói szolgabíróra érte volna azért, mert az inséges pénzekről tudott beszámolni. E hír távolról sem felel meg a valóságnak. Tény, hogy az uti váltásnak több év óta elmulasztott behajtása miatt az alispán és tisztúgyész közelebb vizsgálatot tartottak a nevezett hivatalnál, melynek eredménye egyáltalában nem kompromittáló, amennyiben az eddig befolyt összeg két ezer forint, hiánytalanul alálátott, míg a többi, körülbelül hetedfél ezer forint még mindig az illető váltással tartozóknál behajthatatlanul van. A késedelem mindenesetre hiba, de ha a felvidék lefolyt inséges éveit tekintjük, e hiba némileg megtalálja méntességét az érintett abnormis viszonyokban.

A derűre-borura hajszolt konkurrenzia, mely a közönséget rendszeren hangzatos frázisokkal szokta magához édesgetni, hogy aztán olcsó pénzért törülhesse ki szemét; mely nem tekintve azt, hogy valamely vállalat létesítése van-e vagy nincs közönséglet által indokolva, belefog a harangöntésbe is — az irodalomnak éppen úgy kárára, van mint az ipar és kereskedelemnek. Éppen ily hibába esett Rautmann Frigyes budapesti könyvkiadó is, midőn mindenféle vállalataival s azok olcsóságával a szolid kiadók kárára állította fel üzletét; sokat akart markolni s utóljára is csődöt szoritott, amennyiben az ellene a budapesti kereskedelmi és váltótörvénysek által e napokban kimondatott. Rautman az „Ország Világ” „Magyar Lexikon” és egy rakás füzetes vállalatnak megalapítója volt s vállalataiba nagy összeget fektetett. A csődnél csak maga a Wilkens nyomda cég 60,000 frttal, Divald Károly fénynyomat intézete pedig 27000 frttal van érdekelve.

Eljegyzés. Lakatos Gyula kir. számtiszt, közelebb jegyezte el De Rivo György népbanki pénztárnoknak műveltség- és kellemeiben gazdag leányát: Ilonát. A szép frigyét tartós boldogság kövesse!

Az enyhe és koronkénti esős időjárás következtében az utak, különösen Bodrogközön annyira megromlottak, miszerint egyes közútszakaszok csaknem megközelíthetetlenek s a közlekedés csakis lóháton, vagy kedvezőbb esetben, ökrök által vontatott szekeren történhetik. Ez aztán ha nem is ázsiai, de igazi more patrio állapot.

A kerületi másod bíróságok egyik székhelyeül a kir. Curia Eperjes várost javasolja, melyhez 1.554.855 lakossal, Sáros, Szepes, Gömör, Torna, Abauj, Zemplén, Ung, Bereg, Ugocsa, és Máramaros megyék tartoznának. E beosztás geographiai szempontból is hátrányosnak tűnik fel. Kaszát azért nem ajánlja a Curia, mert az már amugy is sok hivatalnak centrális helye, (Hát Budapest nem? Szerk.) a másik indok pedig: hogy a szervezendő kir. tábla nagy befolyással lesz Eperjes és vidéke magyarosodására.

A m. északkeleti vasut bátyu-mukácsi, ungvár-csapi és ungvár-nyiregyházai vonalain, a falragaszokon olvasható menetrend szerint, omnibus vonatok közlekednek naponként; még pedig a 211. és 212 számú vonatok II od és III-ad, a 311., 312., 313. és 314 számú vonatok pedig I-ső, II-od és III-ad osztályu kocsikkal. Az utasok e vonatoknál nem csak az állomásokon, hanem minden egyes őrháznál is be- és kiszállhatnak, a mennyiben e vonatok a szükséghez képest az őrházaknál is megfognak állani.

Vadbőség. Megyénk felvidékéről írják lapunknak, miszerint az ottani erdőségekből a vadállomány rendkívül felszaporodott. Vaddisznó és őzek töl lehet mondani, csak úgy hemzsegnék a rengetegek s különösen az utóbbiak vadászata az, mely gazdag eredményekben részesíti a sport emnének kedvelőit.

A kisbirtokosok országos földhitelintézetének igazgatósága több esetben jött nyomára annak, hogy egyes egyének a vidéki nép előtt az intézet megbízottjának szerepét játszva, kölcsönök közvetítésére ajánlkoznak s magukat ezért megfizettetik, az igazgatóság az ily zsarolásnak és zúgírászi mesterkedésnek elejét veendő, ismételve közzétette hirdetményeiben, hogy közvetítéssel egyáltalában semmi magánembert meg nem bízott, ügynökei nincsenek, s hogy a kölcsönügylek könnyebb és olcsóbb lebonyolítása végett a kölcsönkérők érdekében, vidéki jóhitelű pénzintézetekkel lépett szerződészerű szövetségi viszonyba s hogy a kölcsönkérők leghelyesebben teszik, ha az illető vidéken levő szövetséges pénzintézetekhez fordulnak.

A közigazgatási közegek által elkövetett azon szabálytalan eljárás megszüntetése érdekében, mely szerint több hivatalos tárgyalásból az jutott a belügyminiszternek tudomására, hogy az ország némely vidékén a szolgabírák rendkívüli ujonczozási költségek czimén, évenként hol kisebb, hol nagyobb, néha több száz forintba rugó összegeket szednek be, a belügyminiszter mint értesüléket, körrendeletet intézett a hatóságokhoz, melyben előrebocsátván, hogy a közszolgálat ezen ágában tapasztalt e szabálytalanság megszüntetését a közigazgatási tisztikar reputációja mulhatlanul megkívánja, utasítja a hatóságot hogy amennyiben területén a szolgabírák rendkívüli ujonczozási

kiadások czimén a községekől pénzeket szednek be, ezt a visszaélést azonnal szüntesse meg, a szolgabírákat illetően kivételésként szigoruan tiltsa el és kellőleg örködjék az iránt, miszerint az e részbeni intézkedés pontosan megtartassék, az ezen túl netán felmerülő e téreni visszaélésekért pedig az illetők azonnal szigorú felelősségre vonassanak. Egyébként megjegyzi, hogy azon esetekben, midőn a szabályszerű ujonczozási költségeknek a községek és egyesekre való kivetését a fenálló szabályok és rendeletek megengedik, az illető költségek kivetése, behajtása és elszámolása iránt, az alispán van hivatalva esetről-esetre kellő intézkedéseket tenni.

Lapunkban megkezdett beszélyünk további közlését, közbejött akadályok miatt, csak jövő számunkban folytathatjuk.

CSARNOK.

Kisfaludy Károly

dramai műveinek irányáról*.)

Irta: Rátz István.

Sokszor, midőn az élet sulyos teherként nehezedik a lélekre s a szív mindenik dobbanása sebet üt keblünkön, a midőn a szigorú sors teljes kopárságában tárja elének a küzdelmek hosszú sorát, melyeknek mindenikét át kell élnünk, szenvednünk, — önkéntelenül érezzük a vigasz szükségét s epedve, szomjuhozva ragadunk meg minden eszközt, hogy lecsilapítsuk a vér heves lüktetését, elűzve az aggodalomnak lelünkre nehezülő súlyát, — ilyenkor a költészetnek minden kicsi virágát, minden parányát, mely vigaszt, nyugalmat ígér a zakkant kebelnek — örömmel üdvözlöljük s mohó vágygyl olvassuk a rengő dalokat, melyek annyi bájjal, varázssal regélik el, hogy nehéz küzdelmek, fájó lemondás és hervasztó kínok átlétele mellett is diadalra jut az eszme s elnyeri jutalmát a nemes.

Valóban az élet folytonos elvészés volna (mint Börne mondja) ha nem zendülne néha meg a költészet szava, reményt, enyhítő vigaszt árasztva a szenvedők szívében, felrúza a szunnyadó hitet, balszámot hintve a fájó sebekre.

A költészet egyike az istenek legbecsesebb ajándékainak s a költő az emberiség vigasztalója, minden szép és nemes erkölcs őre, de szigorú is egyszermind, kinek joga van pellengérré állítani a bünt, a guny fájó korbácsával ostromozni a döröt s az ironia éles nyilaival küzdeni a nevelés ellen.

Mi legjobban érezhetjük, mily vigasz, mily óriási hatalom, erő rejlik a lant hurjaiban, — mi leginkább tudhatjuk, mi nemzetének a költő, hisz voltak sötét, homályos napjaink, midőn idegen volt hazánkban az édes anyanyelv, mikor hontalan páriákhoz méltóan, más nemzetől kölöült szavakat, eszméinek tolmácsolására a magyar s csupa majmolási vágyból, hobortos nagyzásból, mostoha gyermekhez illően, elfelejtettük a hazai hangokat, hogy kulváris latin nyelven, vagy vizenyös német szavakkal beszéljünk; — csak néhány kigunyolt, kinevetett poeta merete ajkára venni a nemzeti nyelvet, hogy felrúza letargiájából az elkorcsosult hazafiatalná lett nemzetet, hangoztatva folyton: hogy a mely nemzet már nyelvét is engedi veszni, az széttülik, elhull, mint a dértől fagyott virág szirmai, melyeket nem tart össze többé, az egység ereje.

Még nem feleltük ama gyászos napokat, a szenvedések ama hosszú láncolatát sem, midőn a rab oroszlan sorsára kárhoztatva, láncokra verve nyögött a nemzet s túrni volt kénytelen, hogy kigunyolták legszentebb érzelmeit, megcsorbítva ezredéves jogait, melyeket vérrel, el-lenség vérevel irt fel a világok történetébe; — akkor is a költők voltak egyedül vigasztalóink, kik nem rettenve meg a zsarnokság csörgő bilincseitől, — büszke hangon, merész szavakkal hirdették a kétségbeesett nemzetnek, hogy „lesz még ünnep a világon.”

A nemzetiség ilyen fáradhatlan apostola, buzgó lelkesítője, vigasztalója, ébresztője volt Kisfaludy Károly is, a lant felkent dalnoka, a nemzeti vigjáték megteremtője, a koszos drámaíró.

Midőn először emelte fel a tollat, hogy színművet írjon, nem volt példány, nem volt irányadó, mely vezérelhetne volna a töretlen ösvényen, egyedül, támasz nélkül indult, egy nemzetére még ösmeretlen világ megteremtésére. Ama néhány színházban, mely elszörtan tengett az ország vidékein, ephemer életük színhelyét változtatva folyton: a német bohózat uralkodott s csak ritkán merült fel, egy gyarló, fogyatkozásokkal teljes eredeti mű.

Pesten is a német muza uralkodott s kegyelemből engedték meg néha Thália magyar papjainak, hogy pár előadást tarthassanak. Csak

* Felolvasott a „Zempléni egyetemi ifjuság egyesülete” által nov. 24-én, a költő halálának 50 éves évfordulóján rendezett estélyén.

midőn Kisfaludy a „Tatárok Magyarországon” czimű drámáját előadták, kezdett éledezni az elzsbibadt közszellem s kitörő lelkesedéssel, lángoló hévvel fogadták, megczáfolva elleneink roszakaratu állítását, hogy a magyaryelv nem szinpadra való. E percztől fogva lázas tevékenységgel irt a költő, rohamosan, hihetetlen gyorsasággal, néha pár nap alatt írva új művet, — csak hogy táplálhassa, szithassa folyton a lelkesedés éledő üszkét.

Szinte csodálatra méltó, hogy ama közönyös, idegen szokásoknak hódoló korban, mely hidegen maradt, Révai, Virág dalai mellett, — annyi tüzzel, annyi őszinte kitörő örömmel fogadták Kisfaludyt, kinek első sikerült megtörni a hagyományos közönyt s irányá, munkássága által nagyobb fogékonyagra kelteni a tepsedő nemzetet.

Kisfaludy már ekkor végig járta a tapasztalások, szenvedések egész iskoláját, — sötét végzés által üzve, bejárta a nagy világot s fiatal-sága, mely másnak annyi örömet, életet szül, sivatag volt; buskomorság, elégedetlenség bántották szívét.

Nagyrészt e hányatások, tarka élmények nyitották meg előtte az emberismeretet, a tapasztalás ama bőforrását, hogy oly ügyesen tudta festeni az embert, ugy a mint van, szenvedélyével, gyengeségével, küzdelmével, jószágával, bünével s ez elősegítette a hatást; de legfőbb oka volt mégis, hogy mindenütt a nemzetiben állapodott meg, a nemzeti mult ködéből keresve elő alakokat s ábrándos imáddással, nemzeti büszkeséggel mutatva a dicső multra, lángoló hazafiságtól égő szavakat adva hőseinek ajakára, vagy gyászos, meghatón szomorú jelenetekben tárva fel a mult szégyenét, gyászát.

Felébreztette a rég nyugvók emlékeit, kiásta sirjokból a hősokeket s régi fényökben, dicsőségökben mutatta be az elporlott alakokat, hogy példájuk, szavaik, tettök által lángra költsek a nemzeti önértett haldokló tüztét, hogy új erőt, bátorságot öntsön a lankadók keblébe, mintegy büszke hangon dörögve, hogy a nemzet, melynek multját, a dicsőség fényével irták meg őseink, — az nem vészett el tunyán, az nem korcsosulhat el annyira, hogy feledve a nagy elődök nyelvét, lemondva önállóságáról, küzdelem nélkül várja be az utolsó villámcsapást.

Ez irány magyarázza meg a fogadtatást, melyben drámái részesültek, mert kikerekített, közös katasztróphába öszponosuló cselekvény ritkán van bennök s ritkán emelkedik fel ama magaslatra, midőn a költő nem csupán korának, hanem minden időnek ír; — de az egyes hősokhöz fűződő emlékek, a hazafias czélat mégis ébren tartották a rokonszenvet.

(Vége köv.)

Irodalom.

„A Világitradalom története dr. Scherr János és mások után átdolgozva” czimű szép vállalat indul meg Tettey Nándor és társa kiadásában, melynek I és 2 füzetét ma vettük. A magyar kiadással egyidejűleg jelenik meg az eredeti hatodik kiadása határozottan hiánypótló irodalmunkban annál is inkább, mert az eredeti fölött azon előnyei vannak, hogy az egyes irodalmak kiváló termékeiből szemelvényeket közöl első rangu műfordítóink, Vörösmarty, Petőfi, Arany, Szász, Györy stb. tollából s minden füzethez egy költők arczképcsopotját ábrázoló fametszetű tábla van mellékelve. A kiállítás mintaszerű. Egy-egy füzet ára 30 kr. Az első két füzet, China, India, Egyiptom, a zsidók, Assyria és Perzsia irodalmát tartalmazza, mutatványokat közölve, többek közt a Si-kungból, Sakuntalából stb. Vörösmarty, Szilády stb. fordításában. A mű 25—30 füzetben lesz teljes.

A „Nepszerű orvosi tanácsadó” vagy „házi lexicon az egészséges és beteg emberről” cz. műből, Mehner Vilmos tevékeny kiadónak ezen közhasznú vállalatából vettük a 3. 4. 5. és 6. sz. füzeteket. Ez újabb füzetek is meggyőznek a munkának nagy fontosságáról s bizvást mondhatjuk, hogy e jelen könyvnek egyetlen családnál sem volna szabad hiányoznia, a hol tartanak valamit a legnagyobb földi kincsre, az egészségre. E könyv oly egészségügyi kalauz, melyet nem lehet eléggé megbecsülni, különösen pedig oly helyeken, hol rögtöni orvosi segély kéznél nem lévén, e könyv jeles tanácsait követve részesíthetni a beteget a kellő ápolásban is, mig az orvos megérkezik. De nemcsak a betegek, hanem az egészségekre nézve is nagy becsűl és nagy fontossággal bír ez a könyv, mert ebből megtanulhatják, mint kell az egészséget ápolni és fentartani, hogyan kell a betegségnek elejét venni. A munka igen érthetőn van írva, úgy hogy annak segélyével a mutatkozó körtünetekből azonnal föl lehet ismerni, többé vagy kevésbé sulyos baj fenyeget-e. Különösen sulyt fektet e jeles munka a gyermekek nevelésére, azok betegségeire és gyógyítására, miért is min-

den lelkiismeretes szülőnek meg kellene azt szerezn. A „Népszerű orvosi tanácsadó“ finom papíron, igen díszes kiállítású nagy nyolczadrétű 30 füzetben jelenik meg, melyek mindegyike 48 lapot foglal magában. Az egész művet a szöveg közé nyomott 250-nél több művészi kivitelű kép fogja díszíteni s ezeken kívül még 16 ábrás táblázat is adatik hozzá. Kéthetenként jelenik meg egy-egy füzet, melynek ára csak 30 kr. Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés, könyvkötő és könyvügynök és Mehner Vilmos könyv- és műkiadó Budapesten, IV. kalap-utca 6. szám.

Közlekedés.

Vasuti menetrend 1880. október 15-től.

I. Mező-Laborcra Sátoralja-Ujhelybe:

M.-Laborcra ind.	3 óra 56 percz	reg.	3 óra 15 percz	d. u.
Homonnáról	5 „	„	5 „	08 „
Órmezőről	5 „	14 „	5 „	35 „
Nagy-Mihályból	5 „	37 „	6 „	20 „
Bánóczról	5 „	51 „	6 „	47 „

Terebesről ind.	6 óra 10 percz	reg.	7 óra 21 percz	d. u.
L. Mihályból	6 „	50 „	8 „	35 „
Érk. Ujhelybe	7 „	17 „	9 „	5 „

II. Sátoralja-Ujhelyből Mező-Laborcra:

S.-a.-Ujhelyből ind.	6 óra 49 percz	reg.	7 óra 18 percz	d. u.
Mihályból	7 „	21 „	8 „	10 „
Terebesről	7 „	58 „	9 „	19 „
Bánóczról	8 „	16 „	9 „	53 „
Nagy-Mihályról	8 „	33 „	10 „	30 „
Órmezőről	8 „	58 „	d. u. 10 „	12 „
Homonnáról	9 „	17 „	10 „	51 „
M.-Laborcra ér.	10 „	52 „	11 „	55 „

III. Szerencséről Mármaros-Szigetre:

Szerencséről ind.	5 óra 10 percz	reg.	4 óra 10 percz	d. u.
S.-a.-Ujhelyből	7 „	7 „	7 „	72 „
Perbenyikből	8 „	13 „	9 „	05 „
Csapról	9 „	12 „	10 „	10 „

IV. Mármaros-Szigetről Szerencsre:

Csapról	5 „	19 „	este 6 „	3 „	reg.
Perbenyikből	6 „	2 „	„	58 „	„
S.-a.-Ujhelyből	7 „	32 „	„	9 „	31 „
Szerencséről	9 „	1 „	„	11 „	45 „

V. Sátoralja-Ujhelyből Kassa felé:

Ujhelyből ind.	8 óra este	9 óra 6 percz	reggel és minden szerdán és szombaton	3 óra 57 percz	reggel.
----------------	------------	---------------	---------------------------------------	----------------	---------

Üzleti tudósítás.

Hivatalos piaci árkimutatás.
1880. december 3-án.

				frt.	kr.
Buza	100 klg.	sulyu	1 hect.	11	70
Gabona	100 „	„	„	10	10
Árpa	100 „	„	„	7	30
Zab	100 „	„	„	5	25
Kukoricza	100 „	„	„	5	20
Burgonya	100 „	„	„	2	10
Borsó	100 „	„	„	8	7
Lencse	100 „	„	„	12	00
Paszuly	100 „	„	„	9	50
Köl. kása	100 „	„	„	11	50
Vaj	1 liter.	„	„	88	88
Szész	„	„	„	34	40
Marhahús	1 klg.	„	„	80	80
Szalona uj	„	„	„	84	80
Sertés-zsir	„	„	„	2	70
Széna	méter mázsa	„	„	„	„
Alom szalma	„	„	„	„	„

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

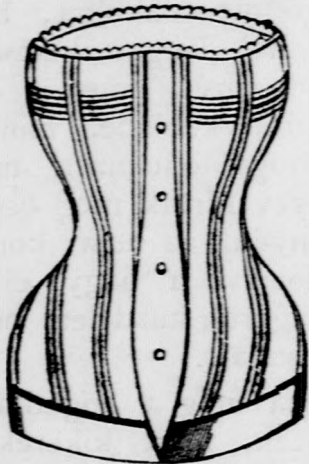
BORÚTHELEMÉR.

HIRDETMÉNYEK.

Karácsonyi és ujévi üzenetek.

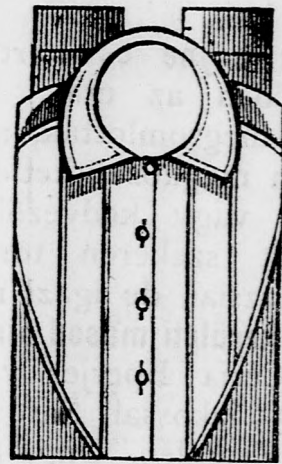
Ésodalatosan leszállított ára a következő árucikkeknek:

1/4-es 30 rőfös vásznak	—	—	—	7 frittól kezdve	12 frittig.
3/4-es „ „	—	—	—	„ 2 frittól drágább.	—
1/4-es 30 és 38 rőfös Greász vászon	—	—	—	9 frittól kezdve	28 frittig.
3/4-as 50 és 54 rőfös Rumburgi mint Irlandi vásznak	—	—	—	18 frittól kezdve	90 frittig.
Scholl-féle Schiffonok méterje	—	—	—	23 krtól kezdve	60 krtig.
30 és 35 rőfös kanavászok	—	—	—	6 frittól kezdve	16 frittig.
Nánkinok piros sárga és fehérbe méterje	—	—	—	26 krtól kezdve	60 krtig.

Minden gondolható asztalneműek 1/4 kezdve 1/4 ig 1/4-es színezett eszivat ágybetét és butornak, Francia és hazai ipar legjobb mosó Cretonok sinor és piké, barna és kék, csikos és koczkás, szimpla és dupla, úgy mint fehér dupla barhétok. minden gondolható árhoz.

Irlandi és angol fehér és színezett szélű vászon zsebkendők decd. 1 ftt 40 krtól kezdve 16 frittig.

Uri divatraktár.

Minden idényhez gazdag uri kalap raktár és különféle sapkák 1 ftt 60 kr. 7 frittig.
Vászon, Schiffon, Creton és Oxford ingek 1 ftt 40 kr. 5 frittig.
 Uraknak lábravalók 4 minőségben — 1 ftt 20 kr. 2 ftt 50 krtig.
Egészségi ívek, úgy mint lábravalók urak és hölgyeknek 1 ftt 30 kr. 8 frittig.
 Hölgyeknek, kész **ingek, corzetek és juponok** — 90 kr. 4 frittig.
 Reithoffer-féle esőköpenyek jutányos árban kaphatók. Alpaká esernyők 3-om nagyságban — 1 ftt 25 kr. 4 frittig.
Francia és angol selyemesernyők legujabb szerkezettel szintén 3 nagyságban — 1 ftt 13 frittig.
Nyakkendők uraknak és hölgyeknek legujabbak nagy raktárban minden árhoz.

Miederekben páratlan vagyok, darabja — 1 ftt 60 kr. 12 frittig.
Gallér és manchétok és többféle utazóknak ajánlható tárgyak, nagyon elegáns botok.
 Uraknak **selyem cachnok** vagy nyakmelegítő, — 75 kr. 5 frittig.
 Elecselleni **jégbotok, eszima-sarkok** és csizmabavaló **posztó betétek.**
Téli és nyári harisnyák párja — 22 kr. 1 ftt 40 krtig.
 Sokféle apróságok: fésűk, haj, ruha fog és körömkéfék, Tax-féle zsebkések, tárezák, szivartartók mindenféle ingbevaló gombok.
Czipő posztó boríték, drapp és szürke színben, nadrágtartók és szijak.
 Postai rendelmények, legpontosabban utánvét mellett eszközöltetnek.
 Mély tisztelettel

Keller Andor,
uri divat és vászon-kereskedő.

Vegyes kereskedés megnyitás.

Tisztelettel jelentem a n. é. közönségnek, hogy helyben a főpiacson **Burger-féle házban** folyó hó 6-án egy **vegyes kereskedést** rendezek be, hol is minden nemű **fűszer, esemege, festék** és több efélék mindenkor friss minőségben raktáromban tartatnak és a legolcsóbb áron kiszolgáltatnak.

Kühl Móriecz.

Hirdetmény.

Egy megözvegyedett hivatalnokné tisztességes háznál kiadó (kulcsár) női alkalmazást kíván nyerni, az illető 40 éves, beszél magyarul, németül és tótul, alkalmas mindenféle kézi női munkára, bővebb felvilágosítás alól írt lapszerkesztőségénél kapható.

Kukoricza-morzsoló használatra kapható Rieder Alajos vas- és fűszer-kereskedésében. 1—2

LAKÁS

három évre kerestetik.

A helyben állomásozó honvéd dandár parancsnok és esetleg a dandár iroda részére 5—8 szoba, konyha, kamara, padlás, pincze és 3—4 lóra való istállóból álló lakhelyiség 1881. évi april 24-től számitandó

három évre bérbe vétetik.

Írásbeli vagy szóbeli ajánlat naponta 10—12 óra között elfogadtatik a dandár-parancsnoki irodában, Kazinczy-utca, Zubriczky-féle házban.

Bérbeadás.

A főutcán 499. sz. házamban, az emeleti és földszinti — több szobából álló — lakás 1881. april 24-től egy vagy több évre kiadandó.

1—3

Klein Armin.

NEMZETKÖZI NAGY IPARCSARNOK

a „Vörös ökörhöz“ címzett vendéglőben

Grand Industrie Bazar

5, 10, 20, 30 kr.

GOLD ROZA.

Karácsonyi és Ujévi ajándékok.

Nyomatott Sátoralja-Ujhelyben a „Zemplén“ gyorsajtóján 1880.

Sátoralja-Ujhely

ELŐFIZETÉS

Egész évre 6 frt
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt

Bérmertetlen levél
ismert kezektől
nak el.

Kéziratok nem a
vissza.

Egyes szám árá
A nyilatkozat min
mond sor díjja

A néps

Az ez év népszámlálás niszter rendeletekhez, melyben a kultur-politikai jelentőségét, a rehasztására. A szövege — értkező:

Több mint az 1869. III. törvény számlálás végre

Az 1880. számlálást rehasztás élet folytonosban is szükségállapotát kitüntetve alább minden ezuttal annál inkább munk, mert nem ez alkalommal kultur államainak hasonló elveket tostitani.

Tekintve a népszámlálás egyik meidőben történt nagyobb részeselekvényegetővé teszi a folyton támaszt

destova
dor e
hosszu
veg y nek.

— Hol szélye? ... háah! hányszor ki óvja, ki véde golyójától? Biz a bánatos nő dült annak a szerelmének m dok játszanána onnan holtigta

De hisze Ezt fogadták ban. Borzasztó most is nehéz ka kebléből.